

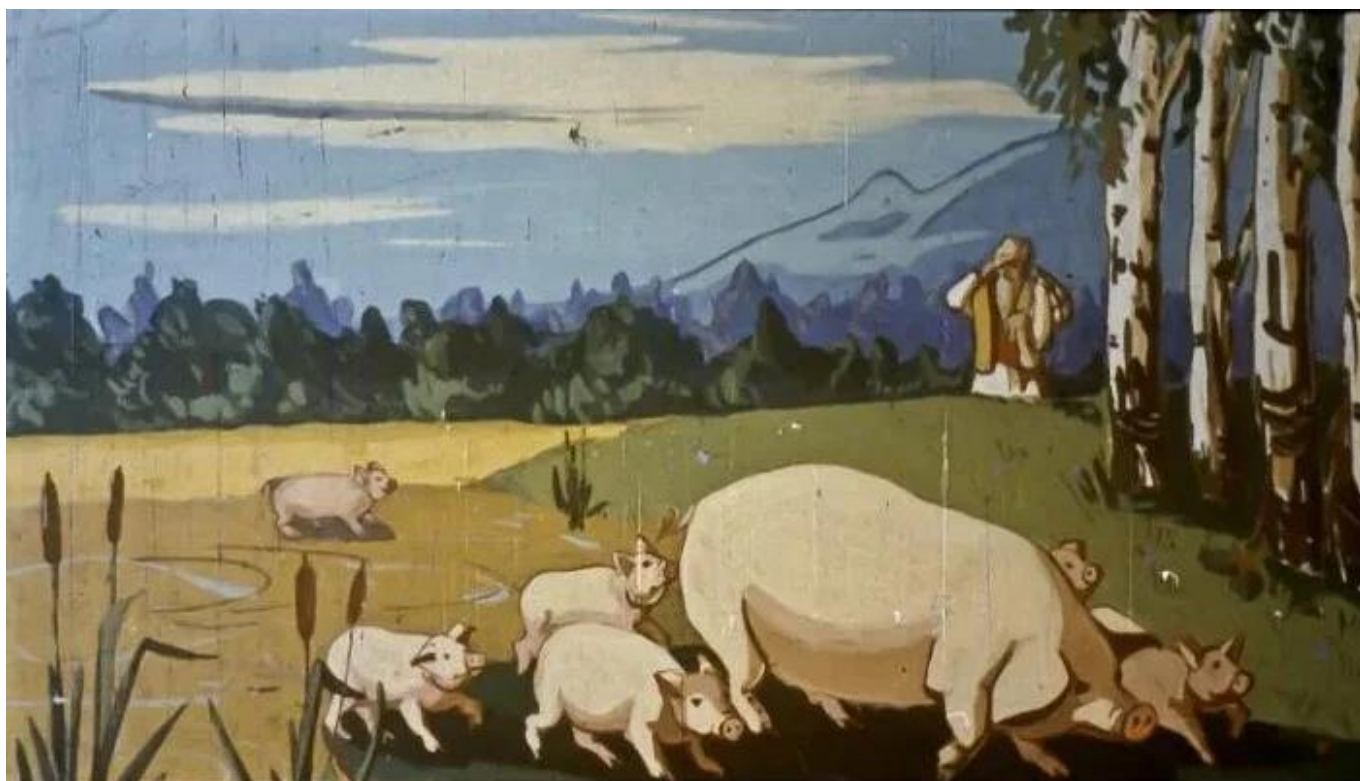
POVESTEA PORCULUI după basmul cu același nume de Ion Creangă

Cică a fost odată un moș și o babă, albi ca iarna, dar amărâți și posomorâți ca vremea rea, că nu aveau și ei măcar un copil la bătrânețe.

Într-o zi, sătul de atâta singurătate, moșul, sfătuit de babă, porni la târg, cu gândul să aducă acasă și să înfieze prima vietate ce i-o ieși în cale.

Merse moșul ce merse și numai ce iată că vede o scroafă cu purcei. Cum îl văzu pe moșneag, scroafa o luă la fugă cu purceii după ea.

Numai unul, mai mic și fără putere, rămase în urmă. Moșul nu mai stătu pe gânduri și-l băgă în traistă, să-l ducă babei lui.

-Iaca, măi băbuță, ce odor ți-am adus, zise moșul intrând. Baba însă nu mai putea de bucurie.

Spălă purcelul, îi dădu de mâncare și-l îngriji cum știu ea mai bine. Iar purcelul creșcu și se făcu frumos, nevoie mare.

Intr-o bună zi, moșul se întoarse de la târg cu vestea că împăratul a dat de știre în toată lumea că a hotărât să-și mărite fata , . . .

...dar numai cu acela care se va pricepe să-i facă de la casa lui și până la palatul domnesc un pod de aur pardosit cu nestemate. Iar acela care va îndrăzni s-o ceară pe domniță și nu va izbuti să facă podul, aceluia pe loc i se va tăia capul. Și cică o mulțime de feciori de crai și de împărați fuseseră omorâți fără cruțare din cauză că nu putuseră face podul.

Dar pe când vorbea moșul așa, numai iaca și purcelul că prinde glas și spune că el va face podul. Moșul se minunează, dar neavând încotro o porni spre palat cu purcelul.

Când auziră de una ca asta, împăratul, împărăteasa și toți curtenii se minună ră grozav.

Dar a doua zi, ce să vezi? O minunăție de pod se întindea de la curtea domnească și până la bordei, care se prefăcuse într-un palat măreț.

Împăratul nu avu încotro și dacă văzu că trebuie să-și dea fata după feciorul moșului, a doua zi, o și trimise la palatul mirelui.

Fata împăratului se obișnuie repede cu noua ei viață. Purcelul toată ziua se învârtea prin casă,...

...iar în fiecare seară, la culcare, lepăda pielea cea de porc și rămânea un fecior de împărat nespus de chipeș.

Intr-o zi, soția lui, mergând să-și vadă părinții, îi spuse taina maică-si și aceasta o învăță ca într-o noapte să dea foc pielii de porc.

Tânăra împărăteasă făcu întocmai. Dar deodată se văzu încinsă peste mijloc cu un cerc de fier, iar soțul ei, muștrând-o amarnic, îi spuse că...

...ea nu-l va revedea decât atunci când va găsi Palatul fermecat. iar pruncul lor se va naște numai când el va face să plesnească cercul de fier de la mijlocul soției lui.

Când sfârși vorba, Făt-Frumos dispăru, iar o dată cu el palatul și podul de aur. Împărăteasa, luându-și o boceluță cu de-ale gurii, porni în căutarea soțului.

Merse ea, drum lung și greu, prin pustietăți și prin arșiță, până ce ajunse la o căsuță. Intră să întrebe dacă mai e mult până la Palatul fermecat.

Stăpâna casei, o bătrânică blândă, îi spuse că nu știe unde e acest palat, dar o ospătă și-i dăruí o furcă de aur care torcea singură.

Și iar merse împărăteasa până ajunse la o altă bătrânică, sora celei dintâi. Și aceasta o milui și-i dăruî o vârtelniță de aur care depăna singură.

În sfârșit, drumeața ajunsese la sora mai mare a bătrânelor care o miluiseră. Dar nici ea nu știa să-i spună unde e Palatul fermecat.

Fiindu-i însă milă de suferințele biete drumețe, chemă toate ființele din jur, să le întrebe de nu știu cumva calea spre acest palat.

Și așa se găsi un ciocîrlan șchiop care spuse că el o poate conduce pe drumeață la Palatul fermecat, dar că până acolo e cale lungă.

iar bătrânică, luându-și rămas bun, dăruie drumetei o tîpsie cu o cloșcă cu pui de aur.

Trecu, astfel, călătoria cu călăuza ei peste mari și țări, pe tărâmurile neumbrate, prin codri cu fiare sălbatice...

... până ce, sleită de puteri, ajunse în fața unui pod de aur care ducea la un palat minunat.

împărăteasa intră si, așezându-se lângă o fântână, scoase furca și începu să toarcă. Nu trecu mult și veni o slujnică să ia apă. Văzând minunăția de furcă, ...

...o duse pe drumeată la stăpâna sa, îngrijitoarea palatului, care-i ceru să-i vândă furca. Împărăteasa primi, dar rugă să fie lăsată noaptea în odaia împăratului.

- Făt-Frumos, întinde-ți mâna peste mijlocul meu, să plesnească cercul ăsta de fier și să se nască pruncul nostru, se ruga împărăteasa lângă patul soțului ei. Dar Făt-Frumos nu se trezi, căci îngrijitoarea palatului, o vrăjitoare afurisită, avusese grijă să toarne înainte de culcare niște prafuri de dormit în laptele ce-l bea împăratul. Această vrăjitoare era chiar scroafa cu porci, pe care o întâlnise moșul odinioară. Cu vrăjitoarele ei îl prefăcuse pe stăpânul său într-un porc slab și răpănos, nădăjduind că poate așa l-o sili să ia de nevastă pe una din fetele ei.

In zilele următoare, vrăjitoarea luă drumeții, pe același preț, vâtelnița de aur și cloșca cu pui.

Dar în ultima noapte, un credincios al împăratului, aflând de înșelătoria vrăjitoarei și spunându-i stăpânului său, acesta nu mai bău laptele, iar când veni împărăteasa . . .

... se sculă și întinse mâna spre mijlocul ei. Atunci, cercul de fier plesni ...

... și îndată împărăteasa născu un prunc de toată frumusețea.

Împăratul, după ce răsplăti pe credincios, luă de la vrăjitoare odoarele smulse cu vicleșug de la soția lui. Apoi porunci...

...să lege de coada unei iepe pe vrăjitoare și un sac cu nuci. Și când începu ieapa a fugi, unde pica nuca pica și din cotoroanță bucățica.

Apoi Făt-Frumos își chemă părinții lui, ai soției și nenumărați oaspeți și făcură o petrecere fără seamăn, care poate mai ține și astăzi, dacă nu s-o fi sfârșit.

Sfârșit REEDITARE 1980